

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci zrušenia obchodnej spoločnosti **D.**, IČO X., na dovolanie likvidátorky spoločnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. júna 2007 č. k. 2 Cob 399/2006-11, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. júna 2007 č. k. 2 Cob 399/2006-11 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 18.06.2007 č. k. 2 Cob 399/2006-11 odmietol odvolanie likvidátorky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I. č. k. 32 Exre 1377/2005, č. k. Sro 26251/ B zo dňa 22.08.2006. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd odmietol odvolanie likvidátorky z dôvodu oneskoreného podania. Odvolací súd z pripojenej doručenký zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo likvidátorke doručené dňa 18.09.2006 v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p., a to náhradným doručením – uložením zásielky na pošte, a to tretím dňom od jej uloženia (zásielka bola uložená na pošte dňa 13.09.2006 po prvom neúspešnom pokuse o doručenie dňa 12.09.2006). Vzhľadom na skutočnosť, že likvidátorka podala odvolanie až dňa

11.10.2006, t. j. oneskorene, keďže posledným dňom odvolacej lehoty bol 02.10.2006, odvolací súd odvolanie odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala likvidátorka dovolanie z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a z dôvodu podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Podľa názoru likvidátorky nebola v čase doručovania uznesenia Okresného súdu Bratislava I. splnená podmienka zdržovania sa v mieste doručenia, t. j. na adrese P., nakoľko v čase od 04.09. do 22.09.2006 bola u svojej sestry v N., aby jej poskytla nevyhnutnú osobnú starostlivosť v súvislosti s chemoterapeutickou liečbou. Likvidátorka má za to, že nemohli nastať účinky doručenia dňom označeným v napadnutom uznesení, ale až dňom, kedy si zásielku prevzala na pošte, t. j. dňom 26.09.2006. Uviedla ďalej, že ako správkyňa zapísaná v zozname správcov, vedenom MS SR a tiež ako advokátka má kanceláriu na adrese W., a preto súd nepostupoval správne, keď zásielku doručoval na adresu trvalého bydliska, a nie na adresu zapísanú v zozname. Na základe týchto skutočností navrhovala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý konal vo veci ako súd dovolací, podľa § 10a ods. 1 O.s.p. po zistení, že sú splnené podmienky pre podanie dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., napadnuté rozhodnutie zrušil.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa doterajšej judikatúry odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť znemožnenie realizácie tých procesných práv, ktoré účastníkovi občianskeho súdneho konania priznáva zákon za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany

jeho práv a oprávnených záujmov. Ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom.

Odňatie možnosti konať pred súdom vidí dovolateľka v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo doručované na nesprávnu adresu a že odvolací súd nesprávne určil dátum doručenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, v dôsledku čoho pochybil, keď odmietol jej odvolanie ako oneskorené.

Súd prvého stupňa uznesením sp. zn. 32Exre/1377/2005, Sro 26251/B zrušil obchodnú spoločnosť D. a v zmysle § 71 ods. 4 Obchodného zákonníka vymenoval dovolateľku za likvidátorku spoločnosti ako osobu zapísanú do zoznamu správcov podstaty. Podľa výpisu zo zoznamu správcov adresa kancelárie dovolateľky je na W. a adresa trvalého pobytu je na P..

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí uviedol adresu trvalého pobytu dovolateľky a na túto adresu jej bolo rozhodnutie doručené.

Keďže pri vymenovaní likvidátorky súd prvého stupňa vychádzal zo zoznamu správcov podstaty, vedeného podľa osobitného predpisu, bol povinný zásielku adresovať do sídla správcu, jeho kancelárie, ktorú mal uvedenú v zozname. Ak tak neurobil a doručoval na nesprávnu adresu, zmaril účinky relevantného doručenia.

Dovolateľka v dovolacom konaní predložila vyhlásenie Ing. M., že v čase od 4. septembra 2006 do 22. septembra 2006 bola v N., kde menovanej poskytovala starostlivosť. V zmysle uvedeného vyhlásenia sa v dobe doručovania zásielky dovolateľka nezdržovala v mieste trvalého pobytu, v dôsledku čoho neboli splnené podmienky pre jej náhradné doručenie podľa § 47 O.s.p. a od tohto dňa nebolo možné počítať plynutie lehoty na podanie odvolania.

Podľa názoru dovolacieho súdu uvedené skutočnosti a predložené dôkazy spochybnili platnosť doručenia zásielky, v dôsledku čoho odvolací súd svojím postupom uprel

dovolateľke právo konať pred súdom. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1, ods. 2 O.s.p. rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. septembra 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu